

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 77 0 Пр 083497 18 ПрвЛЗ
Бања Лука, 26.03.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједнице вијећа, Обрена Бужанина, др Вељка Икановића, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у прекршајном предмету против окривљеног М.М., због прекршаја из члана 102. став 1. тачка 3. у вези са чланом 71. став 6. и чланом 74. тачка 7. Закона о електричној енергији и прекршаја из члана 24. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости који је поднио републички јавни тужилац против правоснажног рјешења Окружног суда у Приједору број 77 0 Пр 083497 17 Пжп од 25.01.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 26.03.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбацује се захтјев за заштиту законитости као недопуштен.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Основног суда у Приједору број 77 0 Пр 083497 17 Пр од 13.10.2017. године, одбачен је захтјев за покретање прекршајног поступка ЗП Е. Б.Л., РЈ Е.1 П., број З-3851/17 од 30.03.2017. године, који је поднесен против М.М., због прекршаја из члана 102. став 1. тачка 3. у вези са чланом 71. став 6. и чланом 74. тачка 7. Закона о електричној енергији („Службени гласник Републике Српске“ број 8/08-пречишћени текст, 34/09, 92/09 и 1/11) и прекршаја из члана 24. Закона о јавном реду и миру („Службени гласник Републике Српске“ број 11/15), јер је поднесен од неовлаштенног органа, односно лица.

У поступку по жалби подносиоца прекршајног захтјева ЗП Е. а.д. Б.Л., РЈ Е.1 П., Окружни суд у Приједору је рјешењем број 77 0 Пр 083497 17 Пжп од 25.01.2018. године одбио жалбу као неосновану и потврдио рјешење Основног суда у Приједору број 77 0 Пр 083497 17 Пр од 13.10.2017. године.

Против наведеног рјешења Окружног суда у Приједору републички јавни тужилац Бранко Митровић је поднио захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев) због повреде члана 11. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 63/14, у даљем тексту: ЗОП РС), с приједлогом да се утврди да је повријеђена наведена законска одредба.

Приликом одлучивања о Захтјеву, овај суд се, сходном примјеном одредби члана 354. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), ограничио на испитивање само оних повреда закона на које се позвао подносилац Захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Одредбом члана 225. став 1. ЗОП РС прописано је да ће републички јавни тужилац подићи захтјев за заштиту законитости против правоснажних судских одлука, ако је повређен закон, а ставом 2. наведене законске одредбе, прописано да се одредбе Закона о кривичном поступку које се односе на подизање захтјева за заштиту законитости и одлучивање о њему, сходно примјењују на захтјев за заштиту законитости у прекршајном поступку, док у ставу 3. истог члана су прописани разлози на којима се заснива дискреционо овлаштење тужиоца да не подигне захтјев за заштиту законитости и ако сматра да је повријеђен закон.

Дакле, цитираним одредбама ЗОП РС прописана је могућност улагања овог ванредног правног лијека против правоснажних одлука донесених у прекршајном поступку када је тим одлукама повријеђен закон и одређено да је једино републички јавни тужилац овлаштено лице за подизање овог правног лијека. У погледу осталих питања која се односе на подизање Захтјева и одлучивање о Захтјеву ова законска одредба упућује на сходну примјену одредби Закона о кривичном поступку које се односе на подношење захтјева за заштиту законитости.

Према одредбама члана 350. став 1. ЗКП РС, Захтјев се може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС (која се манифестује у повреди права на одбрану), а уз ограничења прописана у ставу 2. и ставу 3. овог члана.

Сходном примјеном наведених одредби ЗКП РС, које регулишу услове за подношење захтјева за заштиту законитости, на овај правни лијек у прекршајном поступку, произлази да се овај правни лијек може подићи због повреде материјалног прописа о прекршају у смислу одредбе члана 210. ЗОП РС, те битне повреде прекршајног поступка из члана 209. тачка 2. истог закона, која се манифестиује у ускраћивању окривљеном било којег права из члана 9. овог закона, а која права садржајно одговарају правима супстанцираним у праву на одбрану осумњиченог односно оптуженог у кривичном поступку.

Како се у конкретном случају поднесени Захтјев републичког јавног тужиоца заснива на тврдњи о повреди одредбе прекршајног поступка из члана 11. став 2. тачка 4. ЗОП РС која, као одредба процесног карактера, регулише питање овлаштеност органа за покретање прекршајног поступка, те како повреда ове одредбе прекршајног поступка, у смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС у вези са одредбом члана 225. став 2. ЗОП РС, не представља законски разлог за подизање захтјева за заштиту законитости, то је поднесени Захтјев недозвољен.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци овог рјешења, тако што је овај Захтјев одбачен као недопуштен на основу члана 353. став 1. ЗКП РС а у вези са чланом 225. став 2. ЗОП РС.

Записничар
Соња Матић

Предсједница вијећа
Весна Антонић

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић